

ЗАТВЕРДЖУЮ
Проректор з науково роботи
та інноваційної діяльності
Національного університету біоресурсів
і природокористування України,
доктор сільськогосподарських наук,
професор

Оксана ТОНХА
«24» _____ 2025 р.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації
Єросової Анастасії Анатоліївни
на тему: **«Адміністративно-правове регулювання діяльності Верховного Суду**
в умовах європейської інтеграції»,
поданої на здобуття ступеня доктора філософії
зі спеціальності **081 «Право»**
галузі знань **08 «Право»**

Витяг з протоколу № 3 фахового семінару наукової ради юридичного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України від «13» листопада 2025 року.

Присутні члени наукової ради юридичного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України: В. В. Ладиченко, завідувач кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства, доктор юридичних наук, професор, гарант освітньо-наукової програми «Право», голова наукової ради; Н. А. Стасюк, доцент кафедри адміністративного та фінансового права, доктор філософії зі спеціальності «Право», голова ради аспірантів юридичного факультету, секретар наукової ради; В. П. Базов, професор кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства, доктор юридичних наук, професор; В. М. Єрмоленко, завідувач кафедри аграрного, земельного та екологічного права імені В. З. Янчука, доктор юридичних наук, професор; І. В. Горіславська, доцент кафедри цивільного та господарського права, кандидат юридичних наук, доцент; О. В. Гулак, професор кафедри адміністративного та фінансового права, доктор юридичних наук, професор; Л. О. Панькова, доцент кафедри цивільного та господарського права, кандидат юридичних наук, доцент; О. Ю. Піддубний, завідувач кафедри цивільного та господарського права, доктор юридичних наук, професор; О. П. Світличний, професор кафедри цивільного та господарського права, доктор юридичних наук, професор; С. В. Слюсаренко, доцент кафедри адміністративного та фінансового права, кандидат юридичних наук, доцент; О. А. Улютіна, заступник декана юридичного факультету, професор кафедри адміністративного та фінансового права, кандидат юридичних наук, доцент; О. С. Яра, декан юридичного факультету, професор кафедри адміністративного та фінансового права, доктор юридичних наук, професор.

Інші присутні на засіданні наукової ради юридичного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України: О. В. Калмикова, професор кафедри адміністративного та фінансового права, кандидат юридичних наук, професор; А. А. Єрсова, здобувачка ступеня доктора філософії.

Порядок денний: обговорення основних наукових результатів дисертації Єросової Анастасії Анатоліївни на тему: **«Адміністративно-правове регулювання діяльності Верховного Суду в умовах європейської інтеграції»,** поданої на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 «Право» галузі знань 08 «Право».

Тему дисертації затверджено вченою радою юридичного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України (протокол № 2 від «24» жовтня 2022 року).

Дисертацію виконано на кафедрі адміністративного та фінансового права юридичного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України.

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, професор **Калмикова Олена Вікторівна**, професор кафедри адміністративного та фінансового права Національного університету біоресурсів і природокористування України.

Слухали: доповідь здобувачки А. А. Єросової про основні положення дисертації. У дисертаційному дослідженні здійснено теоретичне і практичне узагальнення та визначення особливостей адміністративно-правового регулювання діяльності Верховного Суду в умовах європейської інтеграції. Сформульовано низку практичних та теоретичних висновків, пропозицій щодо удосконалення діяльності Верховного Суду.

Встановлено, що судова реформа в Україні перебуває у тісному взаємозв'язку з процесами європейської інтеграції, оскільки її кожний етап відображає курс країни на гармонізацію національного законодавства з передовими стандартами Європейського Союзу та впровадження найкращих практик у сфері судочинства. Процес «європеїзації» судової системи є багатокомпонентним і тривалим, включає адаптацію законодавства, засвоєння принципів верховенства права та законності, участь численних суб'єктів забезпечення та спрямований на формування незалежної, некорумпованої та професійно-компетентної судової влади, що відповідає критеріям повноправного членства України в ЄС.

Розглянуто становлення Верховного Суду у межах чотирьох взаємопов'язаних і доповнюючих один одного періодів. Перший період – «Правонаступництво Верховного Суду УРСР» (1991–1996 роки) – характеризується переходом повноважень від Верховного Суду УРСР до Верховного Суду України та закладенням первинних засад його функціонування. Другий період – «Конституційне утвердження незалежності Верховного Суду України» (1996–2010 роки) – зосереджувався на реалізації конституційних положень щодо побудови судової системи, проведенні першої судової реформи та поступовому зміцненні незалежності Верховного Суду. Третій період – «Простий Верховного Суду України та залежності судової влади від політичної волі» (2010–2016 роки) – відзначався суттєвим звуженням повноважень суду, підвищеною залежністю судової влади від політичного впливу та обмеженням можливостей забезпечення єдиного застосування законодавства. Четвертий період – «Європейський вектор реформування Верховного Суду» (2016 рік – до сьогодні) – характеризується відновленням та посиленням ролі Верховного Суду, впровадженням європейських стандартів судочинства, реформуванням судової системи з метою підвищення незалежності, ефективності та прозорості правосуддя.

З'ясовано, що адміністративна складова у забезпеченні діяльності Верховного Суду охоплює комплекс взаємопов'язаних організаційно-правових заходів, спрямованих на створення належних умов для ефективного здійснення правосуддя, включаючи внутрішнє судове адміністрування, організаційне управління та нормативно-регуляторну діяльність. Вона характеризується як невід'ємний елемент системи судового управління з управлінським характером, забезпечується внутрішніми та зовнішніми суб'єктами, спрямована на створення організаційних, ресурсних і нормативних передумов для незалежного та ефективного правосуддя, охоплює кадрове, фінансове та матеріально-технічне забезпечення, інформаційне супроводження та електронне судочинство, а реалізується в межах чинного законодавства та внутрішніх нормативних актів.

Сформовано класифікаційну модель адміністративно-правового забезпечення діяльності Верховного Суду за такими критеріями: а) за рівнем впливу виділяють суб'єкти загальнодержавного рівня (Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, міністерства), спеціалізовані центральні органи судового врядування (ВРП, ВККСУ, ДСА, Національна школа суддів) та внутрішні управлінські структури Верховного Суду (керівництво та апарат суду); б) за функціональним призначенням – кадрові, фінансово-ресурсні, інформаційно-аналітичні, наглядово-контрольні та нормотворчі

суб'єкти; в) за формою участі – пряме адміністрування, опосередкована участь та консультативно-дорадчий вплив; г) за інституційною належністю – органи державної влади, судові органи врядування, органи професійного суддівського самоврядування та недержавні суб'єкти.

Обґрунтовано, що фінансове та матеріально-технічне забезпечення Верховного Суду є взаємодоповнюваними елементами адміністративної системи, які створюють комплексну основу для стабільного, ефективного та незалежного здійснення правосуддя: фінансова складова охоплює формування, розподіл і використання бюджетних коштів для оплати праці суддів та апарату, покриття витрат на функціонування установи, забезпечення ресурсами для процесуальної діяльності й фінансування програм професійного розвитку, тоді як матеріально-технічна складова включає приміщення, зали судових засідань, архіви, обладнання, транспорт та інші матеріальні ресурси, що гарантують безперервність судового процесу, належні умови роботи й необхідну інфраструктуру для реалізації завдань суду.

Визначено, що інформаційне забезпечення діяльності Верховного Суду виступає комплексною системою організаційно-правових, аналітичних і технологічних заходів, спрямованих на формування, обробку, зберігання та поширення інформації, необхідної для належного функціонування судового органу, і включає нормативно-правову основу інформаційної діяльності, організаційно-інституційні механізми узгодження потоків даних, технологічне впровадження електронного судочинства та цифрових платформ, аналітико-методологічну підтримку судових рішень, а також комунікаційно-просвітницькі заходи, що забезпечують відкритість, прозорість і доступність правосуддя для суспільства.

Розглянуто зарубіжний досвід адміністративно-правового регулювання діяльності найвищих судів в системі судоустрою, який показав, що їх ефективне функціонування забезпечується поєднанням прозорого фінансового та матеріально-технічного забезпечення, чіткої внутрішньої регламентації, колегіальних механізмів розгляду справ і активного використання цифрових технологій. Водночас уникнення надмірної централізації та політичного впливу сприяє автономії суду і стабільності судової практики. Порівняльний аналіз організаційних та процедурних рішень зарубіжних судів свідчить про значну залежність ефективності від інтеграції колегіальних процесів, чіткого розподілу функцій між апаратом суду та незалежними органами контролю, а також прозорості кадрових процедур, що дозволяє зробити висновок про доцільність адаптації елементів німецької та австрійської моделей внутрішньої регламентації і колегіальності, французького підходу до кадрової стабільності та прозорого фінансування з одночасним уникненням надмірної залежності від виконавчої влади для забезпечення ефективності та незалежності Верховного Суду.

Запропоновано низку законодавчих змін для забезпечення ефективного адміністративно-правового регулювання діяльності Верховного Суду, а саме:

- доповнити статтю 87 Бюджетного кодексу України новою частиною, яка визначає, що фінансування Верховного Суду здійснюється виключно за рахунок коштів загального фонду державного бюджету, а надходження від судового збору спрямовуються на розвиток інфраструктури, цифровізацію правосуддя та підвищення кваліфікації суддів і працівників апаратів судів;

- внести зміни до статті 148 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», доповнивши її частиною 2¹, яка закріплює прозорий механізм використання бюджетних коштів та коштів від судового збору для модернізації судової системи та впровадження електронного правосуддя;

- внести зміни до частини 18 статті 152 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», закріпивши обов'язок Державної судової адміністрації розробляти трирічний план модернізації інфраструктури Верховного Суду.

- доповнити Конституцію України новим абзацом 4 статті 125 та викласти його в такій редакції: «Верховний Суд є найвищим судом у системі судоустрою України, що відображається у таких повноваженнях: здійснення аналізу судової статистики, узагальнення судової практики; надання висновків щодо проєктів законодавчих актів, які стосуються судоустрою, судочинства, статусу суддів, виконання судових рішень та інших

питань, пов'язаних із функціонуванням системи судоустрою; забезпеченні однакового застосування норм права судами різних спеціалізацій у порядку та способів, визначених процесуальним законом; забезпеченні апеляційних та місцевих судів методичною інформацією з питань правозастосування», з метою посилення ролі правового статусу Верховного Суду.

Здобувачці було поставлено 6 запитань, на які доповідачка надала обґрунтовані відповіді та пояснення.

Виступили:

Науковий керівник – кандидат юридичних наук, професор О. В. Калмикова, яка зазначила, що за період навчання А. А. Єросова набула теоретичних знань, умінь, навичок та компетентностей, достатніх для вирішення наукових і практичних завдань у праві, провела власне наукове дослідження. Результати, отримані в ході дослідження, мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення. У процесі підготовки дисертації та виконання індивідуального плану наукової роботи А. А. Єросова проявила себе як наполеглива, відповідальна, високоерудована науковиця, яка уміє поставити і вирішити складні наукові завдання, володіє методами наукових досліджень, комунікаційними та іншими компетентностями, що дозволяють їй цілісно, у логічній послідовності представляти результати власних досліджень, публікувати їх в українських та зарубіжних наукових виданнях, обговорювати у науковій спільноті, обґрунтовувати та відстоювати власні наукові досягнення.

Експерти:

Яра О. С., доктор юридичних наук, професор зазначила, що проведене дослідження виконано на належному науковому і методологічному рівні та відповідає встановленим вимогам. З огляду на те, що робота дисертантки має достатній рівень наукової актуальності й новизни і високу практичну значущість, рецензована дисертація є завершеною та цілісною науковою працею. На основі аналізу дисертації експерткою запропоновано надати їй загальну позитивну оцінку, як такої, що відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12 січня 2022 року, та рекомендувати дисертацію для подання до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 «Право» галузі знань 08 «Право».

Улютіна О. А., кандидат юридичних наук, доцент відмітила, що зміст роботи цілком вірно відображає основні положення дисертації. Дисертаційне дослідження не містить порушень академічної доброчесності. Результати наукової роботи повно викладені в опублікованих здобувачкою наукових публікаціях. Особливо відзначено значну цінність та актуальність рецензованої наукової праці, її академічне й прикладне значення. На основі аналізу дисертації експерткою запропоновано дати їй загальну позитивну оцінку, як такої, що відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12 січня 2022 року, та рекомендувати дисертацію для подання до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 «Право» галузі знань 08 «Право».

В обговоренні результатів дисертації взяли участь: В. М. Єрмоленко доктор юридичних наук, професор; О. В. Гулак, доктор юридичних наук, професор; О. А. Улютіна, кандидат юридичних наук, доцент; С. В. Слюсаренко, кандидат юридичних наук, доцент; В. В. Ладиченко, доктор юридичних наук, професор; О. П. Світличний, доктор юридичних наук, професор; О. С. Яра, доктор юридичних наук, професор.

Виступаючи зазначили, що здобувачкою виконано дисертацію на актуальну тему, робота містить значну кількість нових наукових даних, має наукову новизну, актуальність, важливе теоретичне та практичне значення, відповідає вимогам наказу Міністерства освіти і науки України № 40 від 12 січня 2017 року «Про затвердження вимог до оформлення дисертації», Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12 січня 2022 року.

Було підтримано пропозицію експертів щодо рекомендації для подання дисертації А. А. Єросової до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 «Право» галузі знань 08 «Право».

Постановили: заслухавши та обговоривши дисертацію А. А. Єросової на тему: «Адміністративно-правове регулювання діяльності Верховного Суду в умовах європейської інтеграції», члени наукової ради юридичного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України ухвалили:

1. Актуальність теми дисертації. Дисертаційне дослідження А. А. Єросової присвячено дослідженню удосконалення адміністративно-правового забезпечення Верховного Суду, яке включає комплекс заходів з фінансового, матеріально-технічного та інформаційного забезпечення, що створюють умови для стабільного та незалежного здійснення правосуддя. Ефективність цих заходів напряму залежить від системного планування, прозорого розподілу ресурсів та оптимальної організаційної структури суду, що забезпечує колегіальність розгляду справ і єдність судової практики. Важливим аспектом реформування є також врахування міжнародного досвіду та адаптація зарубіжних практик до українських реалій. Це стосується, зокрема, внутрішньої регламентації роботи суду, організації кадрових процедур, використання сучасних цифрових технологій та забезпечення прозорості фінансування. Такий підхід дозволяє підвищити ефективність роботи Верховного Суду та створює передумови для подальшої інтеграції України у європейський правовий простір.

Таким чином, реформування адміністративно-правового регулювання діяльності Верховного Суду є невід'ємною складовою судової реформи в умовах євроінтеграції, спрямованої на зміцнення незалежності судової влади, підвищення якості правосуддя та формування стабільної та прозорої системи управління судовим органом.

2. Зв'язок теми дисертації з державними програмами, науковими напрямами Університету та кафедри. Дисертаційне дослідження виконано в межах тематики науково-дослідних робіт юридичного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України. Дисертація виконана відповідно до науково-дослідної тематики кафедри адміністративного та фінансового права Національного університету біоресурсів і природокористування України «Сучасні тенденції розвитку національного інформаційного законодавства» (номер державної реєстрації 0118U000548). Дослідження здійснювалося на виконання Указу Президента України «Про Стратегію розвитку системи правосуддя та конституційного судочинства на 2021–2023 роки» від 11 червня 2021 року № 231/2021.

3. Особистий внесок здобувачки в отриманні наукових результатів та вирішенні конкретного наукового завдання. Дисертація є самостійною науковою працею, результати якої одержані авторкою самостійно, а сформульовані у ній положення та висновки обґрунтовано на основі власних досліджень авторки. Здобувачкою здійснено пошук та аналіз літератури за темою дисертації, виконано наукові дослідження та опрацьовано одержані результати.

4. Достовірність та обґрунтованість отриманих результатів та запропонованих авторкою рішень, висновків, рекомендацій. Дослідження базується на застосуванні

універсальних та спеціалізованих методів дослідження, пізнавальні можливості яких спрямовано на досягнення поставленої мети щодо удосконалення адміністративно-правового регулювання діяльності Верховного Суду. Зокрема, застосування діалектичного методу дозволило розкрити взаємозв'язок судової реформи та процесів європейської інтеграції (підрозділ 1.1), а також простежити історичні етапи становлення Верховного Суду як найвищого судового органу в Україні (підрозділ 1.2). Системно-структурний метод забезпечив можливість дослідити місце Верховного Суду в системі судоустрою та визначити його роль у забезпеченні єдності судової практики. У межах розділу 2 використовувалися спеціальні методи правового аналізу. Формально-юридичний метод було застосовано для дослідження нормативно-правових актів, що регулюють адміністративну складову діяльність Верховного Суду (підрозділ 2.1), а також для визначення кола суб'єктів адміністративно-правового забезпечення його функціонування (підрозділ 2.2). Порівняльно-правовий метод сприяв виявленню особливостей фінансового та матеріально-технічного забезпечення (підрозділ 2.3), а також інформаційного забезпечення (підрозділ 2.4), що дало змогу комплексно оцінити сильні та слабкі сторони адміністративно-правових механізмів у сучасних умовах. У розділі 3 основну роль відіграв метод порівняльного правознавства, за допомогою якого здійснено аналіз зарубіжного досвіду функціонування верховних судів у європейських країнах (підрозділ 3.1). Прогностичний метод дав змогу обґрунтувати пропозиції щодо вдосконалення адміністративно-правового регулювання діяльності Верховного Суду в умовах європейської інтеграції (підрозділ 3.2). Також використовувалися методи індукції та дедукції, узагальнення та моделювання, що забезпечило формування науково обґрунтованих висновків і практичних рекомендацій.

5. Наукова новизна основних результатів дослідження полягає в формуванні теоретичних засад та розробленні практичних рекомендацій щодо вдосконалення адміністративно-правового регулювання діяльності Верховного Суду, зокрема:

вперше:

- запропоновано класифікаційну модель суб'єктів адміністративно-правового забезпечення діяльності Верховного Суду за такими критеріями: а) за рівнем впливу виділяють суб'єкти загальнодержавного рівня (ВРУ, ПУ, КМУ, міністерства), спеціалізовані центральні органи судового врядування (ВРП, ВККСУ, ДСАУ, Національна школа суддів) та внутрішні управлінські структури Верховного Суду (керівництво та апарат суду); б) за функціональним призначенням – кадрові, фінансово-ресурсні, інформаційно-аналітичні, наглядово-контрольні та нормотворчі суб'єкти; в) за формою участі – пряме адміністрування, опосередкована участь та консультативно-дорадчий вплив; г) за інституційною належністю – органи державної влади, судові органи врядування, органи професійного суддівського самоврядування та недержавні суб'єкти;

- аргументовано необхідність внесення змін до Бюджетного кодексу України та Закону України «Про судоустрій і статус суддів» з метою забезпечення ефективного адміністративно-правового та фінансового регулювання діяльності Верховного Суду, а саме: доповнити статтю 87 Бюджетного кодексу України новою частиною, яка визначає, що фінансування Верховного Суду здійснюється виключно за рахунок коштів загального фонду державного бюджету, а надходження від судового збору спрямовуються на розвиток інфраструктури, цифровізацію правосуддя та підвищення кваліфікації суддів і працівників апаратів судів, та внести зміни до статті 148 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», доповнивши її частиною 2¹, яка закріплює прозорий механізм використання бюджетних коштів та коштів від судового збору для модернізації судової системи та впровадження електронного правосуддя; а також з метою посилення ролі правового статусу Верховного Суду доповнити Конституцію України новим абзацом 4 статті 125 та викласти його в такій редакції: «Верховний Суд є найвищим судом у системі судоустрою України, що відображається у таких повноваженнях: здійснення аналізу судової статистики, узагальнення судової практики; надання висновків щодо проєктів законодавчих актів, які стосуються судоустрою, судочинства, статусу суддів, виконання судових рішень та інших питань, пов'язаних із функціонуванням системи судоустрою; забезпеченні однакового

застосування норм права судами різних спеціалізацій у порядку та спосіб, визначені процесуальним законом; забезпеченні апеляційних та місцевих судів методичною інформацією з питань правозастосування»;

удосконалено:

- визначення поняття інформаційного забезпечення діяльності Верховного Суду, яке можна розглядати як комплекс взаємопов'язаних організаційно-правових, аналітичних і технологічних заходів, спрямованих на формування, обробку, зберігання та поширення інформації, необхідної для належного функціонування судового органу;

- розуміння адміністративної складової у забезпеченні діяльності Верховного Суду, як комплексу взаємопов'язаних організаційно-правових заходів, спрямованих на створення належних умов для ефективного здійснення правосуддя. Така складова охоплює внутрішнє судове адміністрування, що забезпечує стабільне функціонування суду, організаційне управління, спрямоване на ефективність кадрових, документальних та ділових процесів, а також нормативно-регуляторну діяльність, яка унормовує процедури судочинства;

- теоретико-правове розуміння фінансового та матеріально-технічного забезпечення діяльності Верховного Суду як взаємопов'язаних і взаємодоповнюючих елементів адміністративної системи суду, що у своїй єдності формують цілісну модель ресурсної та організаційної підтримки функціонування найвищого судового органу;

- визначення поняття суб'єктів адміністративного забезпечення діяльності Верховного Суду, як інтегрованої системи інституцій та посадових осіб, які забезпечують створення та підтримку належних організаційних, кадрових, матеріально-технічних, інформаційних та фінансових умов для ефективного, незалежного та сталого здійснення правосуддя в межах компетенції суду;

набули подальшого розвитку:

- історико-правові аспекти становлення Верховного Суду, що охоплюють чотири періоди: «Правонаступництво Верховного Суду УРСР» (1991–1996 роки); «Конституційне утвердження незалежності Верховного Суду України» (1996–2010 роки); «Простий Верховного Суду України та залежності судової влади від політичної волі» (2010–2016 роки); «Європейський вектор реформування Верховного Суду» (2016 рік – до сьогодні);

- трактування «європеїзації» судової системи України, як складного та багатокомпонентного процесу, що передбачає адаптацію українського законодавства до передових європейських практик судочинства та правосуддя. Цей процес включає засвоєння євроатлантичних і європейських цінностей верховенства права й законності суб'єктами, що забезпечують євроінтеграційні перетворення в судовій системі;

- порівняльно-правові дослідження зарубіжного досвіду адміністративно-правового забезпечення діяльності вищих судових інституцій, що підтверджують ключову роль прозорого фінансового та матеріально-технічного забезпечення, внутрішньої регламентації, колегіальних механізмів і цифровізації у формуванні ефективної та незалежної судової влади.

6. Практична цінність результатів дослідження та їх впровадження. Практичне значення результатів наукового дослідження полягає у тому, що може бути використане як підґрунтя для нових наукових досліджень, а саме у: науково-дослідній діяльності – для дослідження нових науково-теоретичних напрямів організації діяльності Верховного Суду та судової системи в цілому; правотворчій діяльності – під час розроблення та вдосконалення нормативно-правових актів, які регулюють організацію діяльності Верховного Суду; правозастосовній практиці – для вдосконалення діяльності Верховного Суду; освітньому процесі – під час викладання лекційних та семінарських занять, а також для написання навчальних посібників з дисциплін «Судові та правоохоронні органи», «Правове регулювання інформаційних відносин».

7. Перелік наукових праць, які відображають основні результати дисертації. Основні теоретичні положення дисертаційного дослідження висвітлено в 7 наукових працях,

з яких 3 статті у наукових виданнях, включених до Переліку наукових фахових видань України, стаття у науковому виданні іншої держави, 3 тези наукових доповідей.

**Статті у наукових виданнях,
включених до Переліку наукових фахових видань України**

1. Пателіна А. А. (Єросова А. А.) Особливості здійснення правосуддя в умовах воєнного стану в Україні: нормативно-правовий аспект. Європейські перспективи. 2022. № 4. С. 77–83.

2. Artemenko O., Yerosova A. The Supreme Court as a guarantor of ensuring the rights and freedoms of a person and a citizen. Law. Human. Environment. 2024. Vol. 15 (1). P. 9–22. (Artemenko O. охарактеризовано євроінтеграційні процеси необхідності подальшого удосконалення діяльності Верховного Суду. Yerosova A. проаналізовано нормативно-правові акти у сфері судочинства та правосуддя, обґрунтовано методи дослідження, охарактеризовано політико-правові аспекти та передумови реформування Верховного Суду, ключові положення великої судової реформи та її вплив на Верховний Суд, узагальнено висновки дослідження).

3. Єросова А. А. Адміністративно-правове регулювання інформаційного забезпечення діяльності Верховного Суду. Європейські перспективи. 2025. № 3. С. 57–63.

Стаття у науковому виданні іншої держави

4. Єросова А. А. Інформаційне забезпечення Верховного Суду: сучасні виклики та практики. Knowledge, Education, Law, Management. 2025 № 3 (71) С. 127–131.

Тези наукових доповідей

5. Пателіна А. А. (Єросова А. А.) Судова практика захисту прав людини в умовах воєнного стану. Права людини в період збройних конфліктів: Міжнародна науково-практична конференція, м. Одеса, 18 листопада 2022 року: тези доповіді. Одеса, 2022. С. 219–222.

6. Єросова А. А. Сучасний стан електронного судочинства в Україні. Правові засади організації та здійснення публічної влади: VI Міжнародна науково-практична конференція, присвячена 85-річчю від дня народження доктора юридичних наук, професора, академіка засновника НАПрНУ, першого Голови Конституційного Суду України Леоніда Петровича Юзькова, м. Хмельницький, 31 березня 2023 року: тези доповіді. Хмельницький, 2923. С. 161–164.

7. Єросова А. А. Дистанційне правосуддя в умовах правового режиму воєнного стану: сучасний стан. Соціальні права. Виклики воєнного часу. Адміністративна юстиція в Україні: проблеми теорії та практики: VI Міжнародна науково-практична конференція, м. Київ, 6 липня 2023 року: тези доповіді. Київ, 2023. С. 310–313.

8. Апробація основних результатів дослідження. Основні положення і висновки дисертації обговорювалися на: Міжнародній науково-практичній конференції «Правові засади організації та здійснення публічної влади» (м. Одеса, 2022 р.); Міжнародній науково-практичній конференції, присвяченій 85-річчю від дня народження доктора юридичних наук, професора, академіка засновника НАПрНУ, першого Голови Конституційного Суду України Леоніда Петровича Юзькова «Правові засади організації та здійснення публічної влади» (м. Хмельницький, 2023 р.); VI Міжнародній науково-практичній конференції «Адміністративна юстиція в Україні: проблеми теорії та практики» (м. Київ, 2023 р.).

Ухвалили:

Дисертація здобувачки ступеня доктора філософії Єросової Анастасії Анатоліївни на тему: «Адміністративно-правове регулювання діяльності Верховного Суду в умовах європейської інтеграції» є завершеною кваліфікаційною науковою працею, у якій вирішено конкретне наукове завдання, що полягає у теоретичному обґрунтуванні та наданні практичних рекомендацій щодо удосконалення адміністративно-правового регулювання

діяльності Верховного Суду з урахуванням взаємозв'язку судової реформи та європейської інтеграції, аналізу історичних етапів становлення цього органу, визначення адміністративних, фінансових, матеріально-технічних та інформаційних засад його функціонування, а також вивчення зарубіжного досвіду для формування ефективної моделі організації діяльності Верховного Суду в умовах євроінтеграційних процесів, що має істотне значення для галузі знань «Право».

Дисертація відповідає вимогам наказу Міністерства освіти і науки України № 40 від 12 січня 2017 року «Про затвердження вимог до оформлення дисертації», Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12 січня 2022 року.

З урахуванням наукової зрілості та професійних якостей здобувачки Єросової Анастасії Анатоліївни дисертація на тему: «Адміністративно-правове регулювання діяльності Верховного Суду в умовах європейської інтеграції» рекомендується для подання до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 «Право» галузі знань 08 «Право».

Рішення прийнято одноголосно.

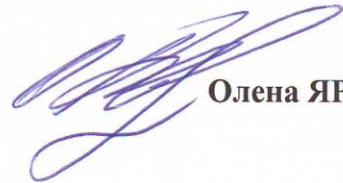
**Голова наукової ради юридичного факультету
Національного університету біоресурсів
і природокористування України,
доктор юридичних наук, професор**

Віктор ЛАДИЧЕНКО

Експерти:

**Декан юридичного факультету
Національного університету біоресурсів
і природокористування України,
доктор юридичних наук, професор**

Олена ЯРА

**Професор кафедри адміністративного
та фінансового права
Національного університету біоресурсів
і природокористування України,
кандидат юридичних наук, доцент**

Олена УЛЮТИНА

**Відповідальний за атестацію здобувачів
вищої освіти ступеня доктора філософії**

Сергій БОЯРЧУК